

Admiro **Antonio López**, el Mag Pop. Vaig anar a veure'l a Barcelona i em va semblar un dels espectacles més fascinants que es poden fer en un teatre. **Antonio** et deixa amb la boca oberta, t'intriga, t'enganxa a la cadira, et fa riure, t'emociona. Des que de petit somiava fer el mateix que **David Copperfield**, volar per l'escenari, el Mag Pop ens ha demostrat que d'il·lusió també es pot viure. Però al jove mag li està sortint competència. Si ell té programa a Discovery Max, hi ha un altre popular mag que podria tenir fins i tot el seu propi canal de televisió (si és que no el té ja): **Discovery Mas**. Estic parlant del president de la Generalitat. Per a mi, **Artur Mas** és el Mag Pop de la política.

Al contraatac

Jordi Évole

El Mag Pop de la política

Un tros d'il·lusionista. I li dona mil voltes a l'**Antonio!**

L'il·lusionisme és crear la il·lusió que alguna cosa increïble està passant. I, evidentment, no pots parar de crear la il·lusió perquè, si pares, se't pot veure la crisi, ja sigui l'econòmica, la de CiU o una crisi de fe sobre els vots independentistes, perquè potser s'ensumen que són menys dels esperats. I si se't veuen les crisis, s'ha acabat el bròquil. Els grans mags no deixen mai que es vegi el que realment està passant perquè, llavors, descobriríem el truc, i l'espectacle perdria emoció. **Mas** és tan bo que si tingués temps lliure seria capaç de trencar les lleis de la física, però està molt ocupat trencant les lleis de la química amb **Oriol Junqueras**.

De tota manera, quan creus que s'ha trencat la química, arriba **Mas** i et fa una màgia de prop que Déu n'hi do. Un dia va muntar una sessió amb **Junqueras**, **Carme Forcadell** i **Muriel Casals**, tots partidaris que el president convoqués eleccions com un llamp perquè es poguessin celebrar el primer trimestre d'aquest any. Doncs quan va acabar la sessió, tots estaven molt satisfets que el president anunciés eleccions per al 27 de setembre. Va passar una cosa semblant quan **Junqueras** volia una consulta, i **Mas** es va treure de la màniga una consulta alternativa, que el líder d'ERC també va acceptar. Quin art que té **Mas**. La seva última exhibició, a Molins de Rei, va ser el joc de paraules titulat *Com que no hi ha res aquí, provem si hi ha algu-*

na cosa allà. Artur Mas va fer desaparèixer la Llista del president i, per art d'encantament, va anunciar la Llista amb el president. Va rebre una gran ovació. I això que encara no l'ha vist ningú. Però aquesta és la clau del seu èxit: de llista no sé si n'hi haurà, però que n'és de llest, el president.

El barret de copa

He arribat a pensar que **Mas** té poders, a part de l'executiu. ¿Amb què ens sorprendrà després del 27-S? ¿I si del fons del barret de copa treu una Catalunya més independent però dins d'Espanya? No ho descartis. Encara més, al pas que anem, potser a un munt d'independentistes, eventuals o fixos, els acaba semblant un número fantàstic. ≡

el Periódico

www.elperiodico.cat

Ediciones Primera Plana SA. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. Ediciones Primera Plana es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD. Any XXXVIII. Número 13.094. D.L.: B 36.860 - 1978

ISSN 1578-746X

29 DE JUNY DEL 2015

Gent corrent

«Espanya necessita 20.000 experts en cibercrim»

Catedràtic de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) des de fa més de dues dècades, **Manel Medina Llinàs** (Barcelona, 1952) ha sigut pioner en els combats de la seguretat informàtica. Acaba de publicar, amb la periodista **Mercè Molist**, *Cibercrimen* (Tibidabo Ediciones), un manual pràctic per protegir-se en el món virtual.

—¿El mòbil ens ha complicat la vida?

—En qüestions de seguretat, sí. Hi ha uns quants milions de telèfons mòbils al món i la majoria dels dispositius permeten que els usuaris es connectin a internet. Amb l'agregant que no hi ha tradició d'instal·lar un antivirus al mòbil.

—¿El pitjor perill a què ens exposem?

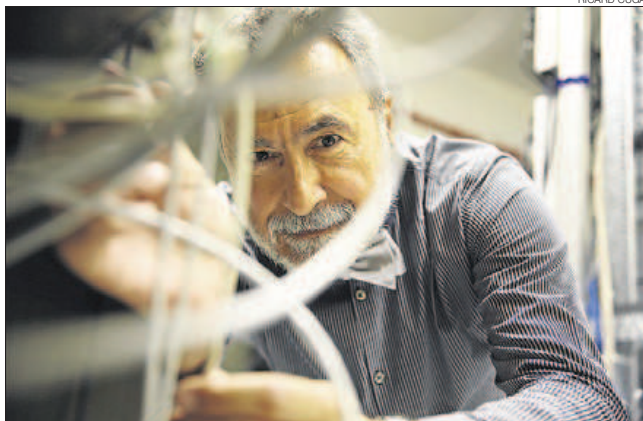
—Per resumir, li diria que la suplantació d'identitat. Que ens creïn un perfil fals per desprestigiar-nos a les xarxes socials o bé que algú amb aquella identitat falsa ens engalipi per treure'ns informació. També hi ha la variant del *phishing*.

—Expliqui de què es tracta, per favor.

—El robatori de credencials a través de wi-fis falses, suposadament gratuïtes, o quan navegant ens conviden a connectar-nos a pàgines web. Ens demanen que introduïm el nom de l'usuari i la contrasenya...

—¿I?

—A vegades, en un percentatge d'entre el 25% i el 30%, els usuaris utilitzen la mateixa contrasenya al correu electrònic que per accedir al compte corrent.

RICARDO CUGAT

Manel Medina

Especialista en seguretat informàtica. Catedràtic d'Arquitectura de Computadors

PER **Olga Merino**

—¡Ai!

—És perillós perquè la proven i poden accedir al teu banc o al teu lloc de treball. Hauríem de canviar les contrasenyes cada sis mesos; el més important és que siguin diferents.

—¿L'esquer de *phishing* més comú?

—Avui dia, s'ha personalitzat; els delinqüents es valen de la familiaritat, i coneixen el teu nom i el teu correu electrònic. És el que es diu *spear phishing*. Fa poc, va córrer a Espanya un suposat *e-mail* de Correus en què t'avisaven que havies rebut un paquet. Si accedies a aquella pàgina web, et descarregaves un programa que xifrava el disc; és a dir, te'l segrestava.

—¿Li han encolomat algun troia?

—Res greu, creuo els dits. Al mòbil, utilitzo un antivirus de McAfee, i al meu ordinador, el Windows Defender, de Microsoft.

—¿El principal risc a l'empresa?

—El robatori d'informació; per exemple, dades de clients o del personal, ofertes que puguin estar preparant per a concursos públics. S'estan donant casos d'espionatge industrial que fan servir aquests sistemes.

—Fa poc, van robar al Govern dels EUA dades de quatre milions de funcionaris.

—Sí, probablement volien saber quins empleats treballaven als serveis d'intel·ligència i quins en ambaixades. Un dels robatoris de documents més importants, malgrat que disposaven d'un equip de 500 persones per a la detecció d'intrusions.

—¿Hi ha xifres sobre cibercrim?

—Es parla que les pèrdues ocasionades pel cibercrim són del voltant del 3% del producte interior brut a nivell global.

—¿Hi ha la possibilitat que algun alumne se li converteixi en pirata informàtic?

—[Riu] Fa uns anys, el perfil de l'estudiant era el d'un *hacker* en potència, el que volia conèixer tècniques, plantejar-se el repte d'entrar en organitzacions en principi ben protegides. Avui ja no els és necessari: els busquen els cercatalents.

—De feina, no cal dir-ho, no els en faltará.

—A nivell mundial, fan falta un milió d'experts en cibercrim; i aquí, a Espanya, en caldrien uns 20.000, i ningú els està formant perquè les universitats no han sabut adaptar-se a les noves necessitats. Tan sols hi ha una assignatura de Cibercrim en tota la carrera i, a més a més, no és obligatòria. ≡

gentecorriente@elperiodico.com

AQUEST CAP DE SETMANA
LA SAFATA VINTAGE

Per només
6,95€
sense cupons

33 cm de diàmetre

el Periódico